

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Δευτέραν, 26^{ην} Ὀκτωβρίου/ 8^{ην} Νοεμβρίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

Κατά τήν ἐορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ὅλη, ἰδίᾳ δέ ἡ τοπική τῆς Θεσσαλονίκης, ἐνθυμεῖται ὅτι ὁ Ἅγιος Δημήτριος κατήγετο ἐκ Θεσσαλονίκης καί ἐμαρτύρησεν ὑπέρ Χριστοῦ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τό 306μ.χ. ὅτε ἐγένετο γνωστόν ὅτι ἦτο Χριστιανός ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐνεθάρρυνε καί ἐνίσχυσε τόν Νέστορα καί ἐνίκησεν ἐν τῷ σταδίῳ, θρασυνόμενον τόν Λυαῖον. Διά τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ψάλλει: «ὡς οὖν Λυαίου καθῆλθες τήν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τόν Νέστορα, οὕτως ἅγιε μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστόν τόν θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος». Καί ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τήν ἐπομένην τιμᾷ καί τόν ἅγιον Νέστορα ὡς μαρτυρήσαντα καί αὐτόν.

Τό Πατριαρχεῖον ἐώρτασε τήν ἐορτήν ταύτην εἰς τό ἐν τῷ Κεντρικῷ Μοναστηρίῳ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, πλησίον τοῦ ὁποίου καί ἡ ὁμώνυμος Σχολή.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καί τῆς θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν προεξήρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, συλλειτουργοῦντων τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἀλεξίου, π. Μακαρίου καί π. Στεφάνου, τοῦ Πρεσβυτέρου π. Γεωργίου Μπαράμκη, καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλόντων τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καί μετέχοντος ἱκανοῦ ἀριθμοῦ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί προσκυνητῶν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν εἰς τήν αἵθουσαν τελετῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου μικρά σχολική ἐκδήλωσις, καί βιντεοπαρουσιάσις, τήν ὁποίαν ἠύλογησεν διά τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἡ Α.Θ.Μ., μέ θέμα τό μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί τήν ἱστορίαν τῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Πατριαρχείου λειτουργούσης τό πρότερον ὡς Ἑλληνοφώνου, νῦν δέ ὡς Ἀραβοφώνου διά τό ποίμνιον τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἱεροσόλυμα.

Τήν ἐκδήλωσιν ταύτην προσεφώνησεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Χρηστότητα καί παιδείαν καί γνώσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα», (Ψαλμ 118,66), ψάλλει ὁ ψαλμωδός.

Ἐντιμότατε Σχολάρχᾳ κ. Ζανανίρη,

Ἀγαπητά μας παιδιά,

Κυρίαι καί Κύριοι

Ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριαρχική Σχολή τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τιμᾷ σήμερον τόν ἅγιον αὐτῆς Πάτρωνα, Δημήτριον τόν Μεγαλομάρτυρα.

Οὗτος, ὡς γνωστόν, ἔζησεν ἐπὶ τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί

Μαξιμιανοῦ καί κατήγετο ἐκ τῆς πόλεως τῶν Θεσσαλονικέων. Διεκρίθη τόσον διὰ τὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ, δηλονότι τὴν μεγάλην αὐτοῦ Χριστιανικὴν πίστιν, γενόμενος συμμάρτυς τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὅσον καί διὰ τὴν παιδείαν αὐτοῦ, γενόμενος διδάσκαλος καί παιδαγωγός εἰς Χριστόν. Ἐπέτυχε δέ τοῦτο ἀκούων εἰς τοὺς ἁγιογραφικοὺς λόγους: «Χρηστότητα καί παιδείαν καί γνῶσιν δίδαξόν με Κύριε, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα», (Ψαλμ. 118, 66).

Ἡ ἀγάπη τοῦ νεαροῦ Δημητρίου διὰ τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας δέν περιωρίζετο μόνον εἰς τὴν σπουδὴν τῆς θύραθεν παιδείας, τούτέστιν τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, ἀλλ' ἐπεξετείνετο κυρίως εἰς τὴν μελέτην τῶν Ἁγίων Γραφῶν καί δὴ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. «Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς», (Ἰωάν. 8,32), λέγει Κύριος.

Ἡ παιδεία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία μορφώνει ἠθικῶς καί πνευματικῶς τὸν ἄνθρωπον. Καί τοῦτο διότι ἡ γνῶσις ὁδηγεῖ εἰς τὸν φωτισμόν τῆς διανοίας, ὁ δέ φωτισμός τῆς διανοίας ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, δηλαδή τῆς ἐπιστήμης. Ἡ κατὰ Χριστόν ὁμῶς παιδεία ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης λογικῆς καί προάγει τὸν εὐσεβῆ καί δίκαιον μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ ἀπόθετον κάλλος, δηλαδή εἰς τὴν θεωρίαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

«Ὁ γάρ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἡλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου», (Ρωμ. 8,2), κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος προσθέτων: «Τό γάρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος καί τοῦ Πνεύματος ζωὴ καί εἰρήνη, διότι τό φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς Θεόν», (Ρωμ. 8,6).

Ἐμπνευσμένος ἀπὸ τοὺς θεοπνεύστους τούτους λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ μέγας φίλος τοῦ Χριστοῦ Δημήτριος ἐπεζήτηε τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ φρονήματος τῆς σαρκὸς καί τῆς δουλείας τοῦ νόμου τῆς φθορᾶς, δηλονότι τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου. Διό καί καταξιώθηκε τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, (Β' Θεσ. 1,5), ὡς μελωδικῶς βοᾷ καί λέγει ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ. «Νενικηκότα τό ψεῦδος τῆς ἀσεβείας, ὁ τοῦ Θεοῦ πανύψιστος, θεώμενος Λόγος, δόξῃ ἐστεφάνωσε, Δημήτριε, ψάλλοντα, δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε».

Ἡμεῖς, οἱ τελοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων (τοῦ Ρωμαιορθοδόξου) καλούμεθα νά γίνωμεν κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης καί φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τῆς ἐλευθερίας τοῦ Χριστοῦ. «Ἐγὼ εἶμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12), λέγει Κύριος. Ἔτη πολλά καί καλὴ πρόοδον εἰς τὴν μαθητείαν τῆς γνώσεως τῆς ἀληθείας. Ἀμήν».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς